

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ यस्त्वग्नि
रुधिराद्राचिधर्मज्ञचीरवल्कलवासिनी ॥ साभिनिष्क्रम्यराजैर्द्रिताहगरूपाभयावहा ॥ १४ ॥ वज्रिणं नृगयामासतदाभरतसत्तम ॥ कस्यचित्त्वयकालस्य वृत्रहा
कुरुनंदन ॥ १५ ॥ स्वर्गायाभिमुखः प्रायाह्लोकानां हितकाम्यया ॥ साविनिःसरमाणं तुष्ट्वा शक्रं महौजसं ॥ १६ ॥ जग्राहवध्यादेवेन्द्रं सुलग्नाचाभवत्तदा ॥ सहि
तस्मिन्समुत्पन्ने ब्रह्मवध्याकृते भये ॥ १७ ॥ नलिन्याबिसमध्यस्थ उवासाब्दगणान्वहून् ॥ अनुसृत्य तु यत्नात्स तया वै ब्रह्महृत्यया ॥ १८ ॥ तदा गृहीतः कौरव्यनि
स्तेजाः समपद्यत ॥ तस्याव्यपोहने शक्रः परं यत्नं चकार ह ॥ १९ ॥ नचाशकत्तादेवेन्द्रो ब्रह्मवध्यां व्यपोहितुं ॥ गृहीत एव तु तया देवेन्द्रो भरतर्षभ ॥ २० ॥ पितामहमु
पागम्य शिरसा प्रत्यपूजयत् ॥ ज्ञात्वा गृहीतं शक्रं सद्विज प्रवरवध्यया ॥ २१ ॥ ब्रह्मासंचितयामासतदाभरतसत्तम ॥ तामुवाच महाबाहो ब्रह्मवध्यां पितामहः ॥
॥ २२ ॥ स्वरेण मधुरेणाथ सांत्वयन्निवभारत ॥ मुच्यतां त्रिदशैर्द्रोयं मत्प्रियं कुरुभाविनि ॥ २३ ॥ ब्रूहि किं ते कुरोम्यद्य कामं किं त्वमिहेच्छसि ॥ २४ ॥ ब्रह्मवध्यो
वाच त्रिलोकपूजिते देवे प्रीते त्रैलोक्यकर्तरे ॥ कृतमेव हि मन्यामि निवासं तु विधत्स्व मे ॥ २५ ॥ त्वया कृतं यं मर्यादालोकसंरक्षणार्थिना ॥ स्थापनावै सुमह
तीत्वया देव प्रवर्तिता ॥ २६ ॥ प्रीते तु त्वयि धर्मज्ञ सर्वलोके श्वरप्रभो ॥ शक्रादपगमिष्यामि निवासं संविधत्स्व मे ॥ २७ ॥ भीष्म उवाच तथेतितां प्राह
तदा ब्रह्मवध्यां पितामहः ॥ उपायतः स शक्रस्य ब्रह्मवध्यां व्यपोहित ॥ २८ ॥ ततः स्वयं भुवाध्यातस्तत्र वद्विर्महांतमना ॥ ब्रह्माणमुपसंगम्य ततो वचनमब्रवीत् ॥ २९ ॥
प्राप्तोऽस्मि भगवन् देव त्वत्सकाशमनिंदित ॥ यत्कर्तव्यं मया देव तद्ब्रवान्वक्तुमर्हसि ॥ ३० ॥ ब्रह्मोवाच बहुधा विभ्रजिष्यामि ब्रह्मवध्यामिमामहं ॥ शक्र
स्याघविमोक्षार्थं चतुर्भागां प्रतीच्छवै ॥ ३१ ॥ अभिरुवाच मम मोक्षस्य कौऽतौ वै ब्रह्मन्यायस्वै प्रभो ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं तत्त्वतो लोकपूजित ॥ ३२ ॥
ब्रह्मोवाच यस्त्वां ज्वलंतमासाद्य स्वयं वै मानवः क्वचित् ॥ बीजौषधिरसैर्वहेन यक्ष्यति तमोदतः ॥ ३३ ॥ तमेवायास्यति क्षिप्रं तत्रैव च निवस्यति ॥ ब्रह्मव
ध्याहव्यवाहये तु ते मानसो ज्वरः ॥ ३४ ॥ इत्युक्तः प्रतिजग्राह तद्वचो हव्यकव्यभुक् ॥ पितामहस्य भगवांस्तथा च तदभूत्प्रभो ॥ ३५ ॥ ततो वृक्षौषधितृणं समाहूय
पिनामहः ॥ इममर्थं महाराज वक्तुं समुपपन्नमहं ॥ ३६ ॥ ततो वृक्षौषधितृणं तथैवोक्तं चथानयं ॥ व्यथितं वह्निवद्राजन्ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ॥ ३७ ॥
निधः आहिताग्निरधिकारी बीजैः पुरोडाशादिना औषधिरसैः सोमेन पय आदिभिर्वा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥